

Mt 28,17 A gdy Go ujrzeni, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili.

Ap 5,9-14 I taką nową pieśń śpiewają: «Godzien jesteś wziąć księgę i jej pieczęcie otworzyć, bo zostałeś zabity i nabyłeś Bogu krwią twoją *ludzi* z każdego pokolenia, języka, ludu i narodu, i uczyniłeś ich Bogu naszemu królestwem i kapłanami, a będą królować na ziemi». I ujrzałem, i usłyszałem głos wielu aniołów dokoła tronu i Zwierząt, i Starców, a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy, mówiących głosem donośnym: «Baranek zabity jest godzien wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo». A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i na morzu, i wszystko, co w nich przebywa, usłyszałem, jak mówiło: «Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc, na wieki wieków!» A czworo Zwierząt mówiło: «Amen». Starcy zaś upadli i oddali pokłon.

Efrem Syryjczyk, Komentarz do „Diatessaronu” 16,28-32

A ponieważ bluźnili ze względu na Jego słowa: „Zanim Abraham stał się, ja byłem”, Jezus wyszedł na spotkanie człowieka niewidomego od urodzenia. „A Jego uczniowie pytali Go: Kto zgrzeszył: on czy jego rodzice? On im rzekł: Ani on, ani jego rodzice, ale aby Bóg był uwielbiony. Powinien wykonywać czyny Tego, który Mnie posłał, jak długo jest dzień” -jak długo jestem z wami. „Nadchodzi noc” i Syn zostanie wywyższony, a znikniecie wy, którzy jesteście światłością świata, i nie będzie już więcej cudów z powodu niedowiarstwa. „To powiedziawszy splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i uczynił oczy z tego błota” i światło wytrysnęło na ziemię, jak na początku, kiedy cień nieba, ciemności były rozpostarte ponad wszystkim, i gdy nakazał światłu, i zrodziło się ono z ciemności (Rdz 1,2n). Tak więc uczynił błoto ze śliny i uleczył wadę, która istniała od urodzenia, aby pokazać, że On, którego ręka wykończyła to, czego brakowało naturze, był Tym, którego ręka ukształtowała stworzenie na początku. I tak jak oni poprzednio nie chcieli uwierzyć, że istniał przed Abrahamem, tak teraz im udowodnił, że był Synem Tego, którego ręka ukształtowała z ziemi pierwszego Adama (Rdz 2,7)...

Na nowo uczynił członki brakujące z ziemi i śliny, a uczynił to ku pożytkowi tych, którzy szukali cudów, aby uwierzyć. „Żydzi szukają cudów” (1 Kor 1,22). To nie sadzawka Siloe otworzyła oczy ślepcy i nie wody Jordanu oczyściły Naamana (2 Krl 5,14), ale wszystko to uczyniły nakazy Pana. I co więcej: to nie woda naszego chrztu nas oczyszcza, ale imiona (Trójcy Świętej), które wymawia się nad nią. Namaścił oczy jego błotem, aby Żydzi oczyścili zaślepienie swych serc. Gdy niewidomy wszedł w tłum i zapytał, gdzie jest Siloe, widać było błoto na jego oczach. Ludzie pytali go, a on im udzielał wiadomości: szli za nim, aby oglądać, jak mu się otworzą oczy.

Tych, którzy widzieli światło materialne, prowadził ślepiec, który widział światło ducha i w owej nocy był prowadzony przez tych, którzy widzieli zewnętrznie, ale wewnętrznie pozostali ślepcami. Niewidomy zmył błoto ze swych oczu i ujrzał siebie samego; inni umyli zaślepienie swych serc i badali siebie samych. Tak więc otwierając zewnętrzne oczy jednego ślepcy, Pan nasz otworzył tajemnie oczy wielu innych ślepców. Ten niewidomy był dobrą zdobyczą naszego Pana: zyskał przez niego wielu niewidomych, których uleczył ze ślepoty serca.

„Uczynił błoto w czasie szabat.” Pominęli fakt samego uzdrowienia, a zarzucają Mu, że uczynił błoto. Podobnie mówili o tym, który był chory od trzydziestu lat: „Kto ci kazał nieść twoje łożo?” (J 5,5-12), a nie: Kto cię uzdrowił? I tu jest podobnie: „Uczynił błoto w czasie szabat”. Czyż nie zazdrościli Mu również w mniejszym nieco stopniu i nie zaparli się Go, ponieważ uzdrowił chorego na puchlinę samym tylko słowem podczas szabat? (Łk 14,1-6). Cóż więc tam Pan uczynił uzdrawiając go? Chory został uzdrowiony i oczyszczony samym tylko słowem. Według ich poglądów jednak, gwałci szabat ten, kto mówi. Ale jeśli tak jest, można zapytać: kto przede wszystkim pogwałcił szabat - Zbawiciel, który uzdrawiał, czy też ci, którzy o Nim mówią z zazdrością?

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

4 Niedziela Wielkiego Postu w roku A:

J9, 1.6-9.13-17.34-38

1. Jezus przechodząc obok ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia.
6. To powiedziawszy splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego,
7. i rzekł do niego: Idź, obmyj się w sadzawce Siloam - co się tłumaczy: Posłany. On więc odszedł, obmył się i wrócił widząc.
8. A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?
9. Jedni twierdzili: Tak, to jest ten, a inni przeczyli: Nie, jest tylko do tamtego podobny. On zaś mówił: To ja jestem.
13. Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów.
14. A tego dnia, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat.
15. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę.
16. Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabat. Inni powiedzieli: Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki? I powstało wśród nich rozdzielenie.
17. Ponownie więc zwrócili się do niewidomego: A ty, co o Nim myślisz w związku z tym, że ci otworzył oczy? Odpowiedział: To prorok.
34. Na to dali mu taką odpowiedź: Cały urodziłeś się w grzechach, a śmiesz nas pouczać? I precz go wyrzucili.
35. Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go rzekł do niego: Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?
36. On odpowiedział: A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?
37. Rzekł do niego Jezus: Jest Nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie.
38. On zaś odpowiedział: Wierzę, Panie! i oddał Mu pokłon.

1. Jezus przechodząc obok ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia

J 9,32 Od wieków nie słyszano, aby ktoś otworzył oczy niewidomemu od urodzenia.

6. To powiedziawszy splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego.

Mk 7,33 On wziął go na bok, osobno od tłumu, włożył palce w jego uszy i śliną dotknął mu języka;

Mk 8,23 On ujął niewidomego za rękę i wyprowadził go poza wieś. Zwiłzył mu oczy śliną, położył na niego ręce i zapytał: «Czy widzisz co?»

Ap 3,18 Radzę ci kupić u mnie złota w ogniu oczyszczonego, abyś się wzbogacił, i białe szaty, abyś się obłókł, a nie ujawniła się haniebna twa nagość, i balsamu do namaszczenia twych oczu, byś widział.

7. i rzekł do niego: «Idź, obmyj się w sadzawce Siloam» - co się tłumaczy: Postany. On więc odszedł, obmył się i wrócił widząc.

2 Krl 5,10-14 Elizeusz zaś kazał mu przez posłańca powiedzieć: «Idź, obmyj się siedem razy w Jordanie, a ciało twoje będzie takie jak poprzednio i staniesz się czysty!» Rozgniewał się Naaman i odszedł ze słowami: «Przecież myślałem sobie: Na pewno wyjdzie, stanie, następnie wezwie imienia Pana, Boga swego, poruszywszy ręką nad miejscem *chorym* i odejmie trąd. Czyż Abana i Parpar, rzeki Damaszku, nie są lepsze od wszystkich wód Izraela? Czyż nie mogłem się w nich wykąpać i być oczyszczonym?» Pełen gniewu zawrócił, by odejść. Lecz słudzy jego przybliżyli się i przemówili do niego tymi słowami: «Gdyby prorok kazał ci spełnić coś trudnego, czy byś nie wykonał? O ileż więc bardziej, jeśli ci powiedział: Obmyj się, a będziesz czysty?» Odszedł więc Naaman i zanurzył się siedem razy w Jordanie, według słowa męża Bożego, a ciało jego na powrót stało się jak ciało małego dziecka i został oczyszczony.

Rz 8,3 Co bowiem było niemożliwe dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je bezsilnym, *tego dokonał Bóg*. On to zesłał Syna swego w ciele podobnym do ciała grzesznego i dla *usunięcia* grzechu wydał w tym ciele wyrok potępiający grzech,

Wj 4,11 Pan zaś odrzekł: «Kto dał człowiekowi usta? Kto czyni go niemym albo głuchym, widzącym albo niewidomym, czyż nie Ja, Pan?

Ps 146,8 Pan przywraca wzrok niewidomym, Pan podnosi pochylonych, Pan miłuje sprawiedliwych.

Iz 29,18-19 W ów dzień głusi usłyszą słowa księgi, a oczy niewidomych, wolne od mroku i od ciemności, będą widzieć. Pokorni wzmogą swą radość w Panu, i najubożsi rozweselą się w Świętym Izraela,

Iz 42,16-18 Sprawię, że niewidomi pójdą po nieznaną drogę, powiodę ich ścieżkami, których nie znają, ciemności zmienię przed nimi w światło, a wyboiste miejsca w równinę. Oto są rzeczy, których dokonam i nie zaniecham. Wstecz się odwrócą z wielkim zawstydzeniem ci, którzy w bożkach pokładają ufność, którzy mówią ulanym posągom: "Jesteście bogami naszymi". Głusi, słuchajcie! Niewidomi, natęźcie wzrok, by widzieć!

8. A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: «Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?»

Rt 1,19 Poszły we dwie, aż doszły do Betlejem. A gdy weszły do Betlejem, zawrzało o nich w całym mieście, a kobiety mówiły: «Więc to jest Noemi!»

1 Sm 2,8 Z pyłu podnosi biedaka, z barłogu dźwiga nędzarza, by go wśród moźnych posadzić, by dać mu tron zaszczytny. Do Pana należą filary ziemi: na nich świat położył.

Mk 10,46 Tak przyszedł do Jerycha. Gdy wraz z uczniami i sporym tłumem wychodził z Jerycha, niewidomy żebrak, Bartymeusz, syn Tymeusza, siedział przy drodze.

Łk 16,20-21 U bramy jego pałacu leżał żebrak okryty wrzodami, imieniem Łazarz. Pragnął on nasycić się odpadkami ze stołu bogacza; nadto i psy przychodziły i lizały jego wrzody. Umarł żebrak, i aniołowie zanieśli go na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pogrzebany.

Dz 3,2-10 wnoszono właśnie pewnego człowieka, chromego od urodzenia. Kładziono go codziennie przy bramie świątyni, zwanej Piękną, aby wstępujących do świątyni, prosił o jałmużnę. Ten zobaczywszy Piotra i Jana, gdy mieli wejść do świątyni, prosił ich o jałmużnę.

1 J 5,20 Wiemy także, że Syn Boży przyszedł i obdarzył nas zdolnością rozumu, abyśmy poznawali Prawdziwego. Jesteśmy w prawdziwym Bogu, w Synu Jego, Jezusie Chrystusie. On zaś jest prawdziwym Bogiem i Życiem wiecznym.

Mt 14,33 Ci zaś, którzy byli w łodzi, upadli przed Nim, mówiąc: «Prawdziwie jesteś Synem Bożym».

36. On odpowiedział: «A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?»

J 1,38 Jezus zaś odwróciwszy się i ujrzawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: «Czego szukacie?» Oni powiedzieli do Niego: «Rabbi! - to znaczy: Nauczycielu - gdzie mieszkasz?»

Prz 30,3-4 nie nabyłem mądrości, wiedza Świętego mi obca. Kto wstąpił do nieba i zstąpił? Kto zebrał wiatr w swoje garście? Kto wody owinął płaszczem? Kto krańce ziemi utworzył? Jakie jest jego imię? - A jakie syna? Wiadomo ci może?

Pnp 5,9 Jakież to jest ten twój miły z najmilszych, o najpiękniejsza z niewiast? Jakież to jest ten twój miły z najmilszych, że nas tak zaklinasz?

37. Rzekł do niego Jezus: «Jest Nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie».

J 7,17 Jeśli kto chce pełnić Jego wolę, pozna, czy nauka ta jest od Boga, czy też Ja mówię od siebie samego.

J 14,21-23 Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie».

Rzekł do Niego Juda, ale nie Iskariota: «Panie, cóż się stało, że nam się masz objawić, a nie światu?» W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: «Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać.

Ps 25,8-9 Pan jest dobry i prawy: dlatego wskazuje drogę grzesznikom; rządzi pokornymi w sprawiedliwości, ubogich uczy swej drogi.

Mt 11,25 W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: «Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom.

Mt 13,11-12 On im odpowiedział: «Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano. Bo kto ma, temu będzie dodane, i nadmiar mieć będzie; kto zaś nie ma, temu zabiorą również to, co ma.

Dz 10,31-33 i rzekł: "Korneliuszu, twoja modlitwa została wysłuchana i Bóg wspomniął na twoje jałmużny. Poślij więc do Jafy i wezwij Szymona, zwanego Piotrem. Jest on gościem w domu Szymona garbarza, nad morzem". Posłałem więc natychmiast do ciebie, a ty dobrze zrobiłeś, żeś przyszedł. Teraz my wszyscy stoimy przed Bogiem, aby wysłuchać wszystkiego, co Pan tobie polecił».

38. On zaś odpowiedział: «Wierzę, Panie!» i oddał Mu pokłon.

J 20,28 Tomasz Mu odpowiedział: «Pan mój i Bóg mój!»

Ps 45,12 Król pragnie twojej piękności: on jest twym panem; oddaj mu pokłon!

Mt 14,33 Ci zaś, którzy byli w łodzi, upadli przed Nim, mówiąc: «Prawdziwie jesteś Synem Bożym».

Mt 28,9 A oto Jezus stanął przed nimi i rzekł: «Witajcie!» One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon.

Wj 2,14 A ten mu odpowiedział: «Któż cię ustanowił naszym przełożonym i rozjemcą? Czy chcesz mię zabić, jak zabiłeś Egipcjanina?» Przeląkł się Mojżesz i pomyślał: «Z całą pewnością sprawa się ujawniła».

Prz 29,1 Człowiek, mimo upomnień uparty nagle dozna klęski - nie ma dla niego leku.

Łk 14,11 Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony».

Łk 18,10-14 «Dwóch ludzi przyszło do świątyni, żeby się modlić, jeden faryzeusz a drugi celnik. Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: "Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie, zdziercy, oszuści, cudzołożnicy, albo jak i ten celnik. Zachowuję post dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam". Natomiast celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi i mówił: "Boże, miej litość dla mnie, grzesznika!" Powiadam wam: Ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniaża, będzie wywyższony».

J 6,37 Wszystko, co Mi daje Ojciec, do Mnie przyjdzie, a tego, który do Mnie przychodzi, precz nie odrzucę,

Iz 66,5 Słuchajcie słowa Pana, którzy z drżeniem czcicie Jego słowo. Powiedzieli bracia wasi, którzy was nienawidzą, którzy was odpychają przez wzgląd na moje imię: "Niech Pan pokaże swoją chwałę, żebyśmy oglądali waszą radość". Lecz oni okryją się wstydem.

Łk 6,22 Błogosławieni będziecie, gdy ludzie was znienawidzą, i gdy was wyłączą spośród siebie, gdy zelżą was i z powodu Syna Człowieczego podadzą w pogardę wasze imię jako niecne:

35. Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go rzekł do niego: «Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?»

J 5,14 Potem Jezus znalazł go w świątyni i rzekł do niego: «Oto wyzdrowiałeś. Nie grzesz już więcej, aby ci się coś gorszego nie przydarzyło».

Ps 27,10 Choćby mnie opuścili ojciec mój i matka, to jednak Pan mnie przygarnie.

Rz 10,20 Izajasz zaś odważa się powiedzieć: Dałem się znaleźć tym, którzy mnie szukali, objawiłem się tym, którzy o Mnie nie pytali.

J 1,49-50 Odpowiedział Mu Natanael: «Rabbi, Ty jesteś Synem Bożym, Ty jesteś Królem Izraela!» Odparł mu Jezus: «Czy dlatego wierzysz, że powiedziałem ci: Widziałem cię pod drzewem figowym? Zobaczysz jeszcze więcej niż to».

J 1,34 Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym».

J 3,36 Kto wierzy w Syna, ma życie wieczne; kto zaś nie wierzy Synowi, nie ujrzy życia, lecz grozi mu gniew Boży».

J 6,69 A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Świętym Boga».

J 11,27 Odpowiedziała Mu: «Tak, Panie! Ja mocno wierzę, żeś Ty jest Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat».

J 20,28 Tomasz Mu odpowiedział: «Pan mój i Bóg mój!»

J 20,31 Te zaś zapisano, abyście wierzili, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc mieli życie w imię Jego.

1 J 4,15 Jeśli kto wyznaje, że Jezus jest Synem Bożym, to Bóg trwa w nim, a on w Bogu.

1 J 5,5 A kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

Mt 16,16 Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego».

Lecz Piotr wraz z Janem przypatrzwszy się mu powiedział: «Spójrz na nas!»». A on patrzył na nich oczekując od nich jałmużny. «Nie mam srebra ani złota - powiedział Piotr - ale co mam, to ci daję: W imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka, chodź!» I ująwszy go za prawą rękę, podniósł go. A on natychmiast odzyskał władzę w nogach i stopach. Zerwał się i stanął na nogach, i chodził, i wszedł z nimi do świątyni, chodząc, skacząc i wielbiąc Boga. A cały lud zobaczył go chodzącego i chwającego Boga. I rozpoznawali w nim tego człowieka, który siadał przy Pięknej Bramie świątyni, aby żebrać, i ogarnęło ich zdumienie i zachwyt z powodu tego, co go spotkało.

9-12. Jedni twierdzili: «Tak, to jest ten», a inni przeczyli: «Nie, jest tylko do tamtego podobny». On zaś mówił: «To ja jestem». Mówili więc do niego: Jakżeż oczy ci się otwały? On odpowiedział: Człowiek zwany Jezusem uczynił błoto, pomazał moje oczy i rzekł do mnie: Idź do sadzawki Siloam i obmyj się. Poszedłem więc, obmyłem się i przejrzałem. Rzekli do niego: Gdzież On jest? On odrzekł: Nie wiem.

3. Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów.

J 8,3-8 Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę którą pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego:

«Nauczycielu, tę kobietę dopiero pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co mówisz?» Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus nachyliwszy się pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: «Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień». I powtórnie nachyliwszy się pisał na ziemi.

J 11,57 Arcykapłani zaś i faryzeusze wydali polecenie, aby każdy, ktokolwiek będzie wiedział o miejscu Jego pobytu, doniósł o tym, aby Go można było pojmać.

J 12,19 Faryzeusze zaś mówili jeden do drugiego: «Widzicie, że nic nie zyskujecie? Patrz - świat poszedł za Nim».

J 12,42 Niemniej jednak i spośród przywódców wielu w Niego uwierzyło, ale z obawy przed faryzeuszami nie przyznawali się, aby ich nie wyłączono z synagogi.

14. A tego dnia, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat.

J 7,21-23 W odpowiedzi Jezus rzekł do nich: «Dokonałem tylko jednego czynu, a wszyscy jesteście zdziwieni. Oto Mojżesz dał wam obrzezanie - ale nie pochodzi ono od Mojżesza, lecz od przodków - i wy w szabat obrzezujecie człowieka. Jeżeli człowiek może przyjmować obrzezanie nawet w szabat, aby nie przekroczono Prawa Mojżeszowego, to dlaczego złoście się na Mnie, że w szabat uzdrowiłem całego człowieka?»

Mt 12,1-14 Pewnego razu Jezus przechodził w szabat wśród zbóż. Uczniowie Jego, odczuwając głód, zaczęli zrywać kłosa i jeść. Gdy to ujrzeli faryzeusze, rzekli Mu: «Oto Twój uczniowie czynią to, czego nie wolno czynić w szabat». A On im odpowiedział: «Nie czytaliście, co uczynił Dawid, gdy był głodny, on i jego towarzysze? Jak wszedł do domu Bożego i jadł chleby pokładne, których nie było wolno jeść jemu ani jego towarzyszom, tylko samym kapłanom? Albo nie czytaliście w Prawie, że w dzień szabat kapłani naruszają w świątyni spoczynek szabat, a są bez winy? Oto powiadam wam: Tu jest coś większego niż

świątynia. Gdybyście zrozumieli, co znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary, nie potępiałibyście niewinnych. Albowiem Syn Człowieczy jest Panem szabatu». Idąc stamtąd, wszedł do ich synagogi. *A był tam człowiek, który miał uschlą rękę. Zapytali Go, by móc Go oskarżyć: «Czy wolno uzdrawiać w szabat?»* Lecz On im odpowiedział: «Kto z was jeśli ma jedną owcę, i jeżeli mu ta w dół wpadnie w szabat, nie chwyci i nie wyciągnie jej? O ileż ważniejszy jest człowiek niż owca! Tak więc wolno jest w szabat dobrze czynić». Wtedy rzekł do owego człowieka: «Wyciągnij rękę!» Wyciągnął, i stała się znów tak zdrowa jak druga. Faryzeusze zaś wyszli i odbyli naradę przeciw Niemu, w jaki sposób Go zgładzić.

Łk 13,10-17 Nauczał raz w szabat w jednej z synagog. A była tam kobieta, która od osiemnastu lat miała ducha niemocy: była pochylona i w żaden sposób nie mogła się wyprostować. Gdy Jezus ją zobaczył, przywołał ją i rzekł do niej: «Niewiasto, jesteś wolna od swej niemocy». Włożył na nią ręce, a natychmiast wyprostowała się i chwaliła Boga. Lecz przełożony synagogi, oburzony tym, że Jezus w szabat uzdrowił, rzekł do ludu: «Jest sześć dni, w których należy pracować. W te więc przychodźcie i leczcie się, a nie w dzień szabatu!» Pan mu odpowiedział: «Obłudnicy, czyż każdy z was nie odwiązuje w szabat wołu lub osła od żłobu i nie prowadzi, by go napoić? A tej córki Abrahama, którą szatan osiemnaście lat trzymał na uwięzi, nie należało uwolnić od tych więzów w dzień szabatu?» Na te słowa wstyd ogarnął wszystkich Jego przeciwników, a lud cały cieszył się ze wszystkich wspaniałych czynów, dokonywanych przez Niego.

15. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: «Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę».

J 9,10-11 Mówili więc do niego: «Jakżeż oczy ci się otwały?» On odpowiedział: «Człowiek zwany Jezusem uczynił błoto, pomazał moje oczy i rzekł do mnie: "Idź do sadzawki Siloam i obmyj się". Poszedłem więc, obmyłem się i przejrzałem».

J 9,26-27 Rzekli więc do niego: «Cóż ci uczynił? W jaki sposób otworzył ci oczy?» Odpowiedział im: «Już wam powiedziałem, a wyście mnie nie wysłuchali. Po co znowu chcecie słuchać? Czy i wy chcecie zostać Jego uczniami?»

16. Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: «Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabatu». Inni powiedzieli: «Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?» I powstało wśród nich rozdzielenie.

J 9,24 Znowu więc przywołali tego człowieka, który był niewidomy, i rzekli do niego, «Daj chwałę Bogu. My wiemy, że człowiek ten jest grzesznikiem».

J 9,30-33 Na to odpowiedział im ów człowiek: «W tym wszystkim to jest dziwne, że wy nie wiecie, skąd pochodzi, a mnie oczy otworzył. Wiemy, że Bóg grzeszników nie wysłuchuje, natomiast Bóg wysłuchuje każdego, kto jest czcicielem Boga i pełni Jego wolę. Od wieków nie słyszano, aby ktoś otworzył oczy niewidomemu od urodzenia. Gdyby ten człowiek nie był od Boga, nie mógłby nic czynić».

J 3,2 Ten przyszedł do Niego nocą i powiedział Mu: «Rabbi, wiemy, że od Boga przyszedłeś jako nauczyciel. Nikt bowiem nie mógłby czynić takich znaków, jakie Ty czynisz, gdyby Bóg nie był z Nim».

J 5,36 Ja mam świadectwo większe od Janowego. Są to dzieła, które Ojciec dał Mi do wykonania; dzieła, które czynię, świadczą o Mnie, że Ojciec Mnie posłał.

J 14,11 Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie - wierzcie przynajmniej ze względu na same dzieła!

J 15,24 Gdybym nie dokonał wśród nich dzieł, których nikt inny nie dokonał, nie miałiby grzechu. Teraz jednak widzieli je, a jednak znieawidzili i Mnie, i Ojca mego.

J 7,12 «Gdzie On jest?» Wśród tłumów zaś wiele mówiono o Nim pokątnie. Jedni mówili: «Jest dobry». Inni zaś mówili: «Nie, przeciwnie - zwodzi tłumy».

J 7,43 I powstało w tłumie rozdzielenie z Jego powodu.

17. Ponownie więc zwrócili się do niewidomego: «A ty, co o Nim myślisz w związku z tym, że ci otworzył oczy?» Odpowiedział: «To prorok».

J 4,19 Rzekła do Niego kobieta: «Panie, widzę, że jesteś prorokiem.

J 6,14 A kiedy ci ludzie spostrzegli, jaki cud uczynił Jezus, mówili: «Ten prawdziwie jest prorokiem, który miał przyjść na świat».

Dz 3,22-26 Powiedział przeciw Mojżesz: Proroka jak ja wzbudzi wam Pan, Bóg nasz, spośród braci waszych. Słuchajcie Go we wszystkim, co wam powie. A każdy, kto nie posłucha tego Proroka, zostanie usunięty z ludu. Zapowiadali te dni także pozostali prorocy, którzy przemawiali od czasów Samuela i jego następców. Wy jesteście synami proroków i przymierza, które Bóg zawarł z waszymi ojcami, kiedy rzekł do Abrahama: Błogosławione będą w potomstwie twoim wszystkie narody ziemi. Dla was w pierwszym rządzie wskrzesił Bóg Sługę swego i posłał Go, aby błogosławił każdemu z was w odwracaniu się od grzechów».

Dz 10,38 Znacie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Dlatego że Bóg był z Nim, przeszedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła.

34. Na to dali mu taką odpowiedź: «Cały urodziłeś się w grzechach, a śmiesz nas pouczać?» I precz go wyrzucili.

J 8,41 Wy pełnicie czyny ojca waszego». Rzekli do Niego: «Myśmy się nie urodzili z nierządu, jednego mamy Ojca - Boga».

Hi 15,14-16 Czyż mógłby człowiek żyć w świącie lub syn człowieczy bez zmayı, gdy On nie ufa swym świętym, niebiosu nie dość dlań czyste? Tym bardziej wstrętny Mu grzesznik, co pije nieprawość jak wodę.

Hi 25,4 Czy człowiek jest sprawiedliwy w oczach Boga, a syn niewiasty - bezgrzeszny?

Ps 51,7 Oto zrodzony jestem w przewinieniu i w grzechu poczęła mnie matka.

Ga 2,15 My jesteśmy Żydami z urodzenia, a nie pogrążonymi w grzechach poganami.

Ef 2,3 Pośród nich także my wszyscy niegdyś postępowaliśmy według żądź naszego ciała, spełniając zachcianki ciała i myśli zdrożnych. I byliśmy potomstwem z natury zasługującym na gniew, jak i wszyscy inni.

J 9,40 Usłyszeli to niektórzy faryzeusze, którzy z Nim byli i rzekli do Niego: «Czyż i my jesteśmy niewidomi?»

Rdz 19,9 Ale oni krzyknęli: «Odejdź precz!» I mówili: «Sam jest tu przybyszem i śmie nami rządzić! Jeszcze gorzej z tobą możemy postąpić niż z nimi!» I rzucili się gwałtownie na tego męża, na Lota, inni zaś przybliżyli się, aby wyważyć drzwi.